

*
Megjelen minden kedden.

—
Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

—
Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

—⊕— Ipolyság. 1896. december 15. ⊕—

Az ipolysági-korponai vasut.

Kimérának mondták nyolc év előtt Czibulya László még akkor korponai főszolgabíró azt az eszméjét, hogy az ipolysági-korponai vasutvonal létesüljön.

Ő azonban fáradhatlanul gyűjtötte a statisztikai adatokat, propagálta a vasut szükségét, s ma immár oly érdekeltség kezében látjuk a tervet, mely azt a leg-rövidebb idő alatt a megvalósuláshoz segíti.

Csak örömmel fogadhatja mindenki, hogy már csak 40.000 forint megszerzésén sarkal meg a vasut kiépítése. Ez összeg aláírását a bizottság oly érdekeltektől várja, kiknek számára az új vasut kiválóan fontos és hasznalható lehet.

Selmece törvényhatóságára bir elsőrendű jelentőséggel az új vasut. Ha kiépül, kiépül rövid idő alatt a németi-selmecei vonal, melyen mint élénk gócponton át Selmece össze kerül a világforgalommal. Nem kételkedhetünk ben-

A holdember.

A verandán ültünk. A nagybácsi pipázott; Vilma a holdra merengett; én Vilma merengtem.

— Gusztli, — szolt Vilma, a esöndet megszakitva, — vannak-e a holdba emberek?

— Persze hogy vannak, — feleltem inkább a hangjára mint a szavaira. Nem is azokon járt akkor az eszem.

— Vannak? — kérdezte a bácsi meglepetten, — no nézd, én erről nem is tudok.

A hangja olyan komoly volt, hogy mikorra észhez kaptam, nem tudtam kiemelni a dolgot a tréfa szőnyegére. Utoljára is nem mondhattam azt, hogy biz én nem tudom, csak rájok hagytam hát, hogy vannak. Boldoguljanak velök, ahogy tudnak.

A néni is fölkapaszkodott az álma örvényéből. A társalgás hirtelen megélenkült. Mind a hárman kíváncsiak voltak a holdemberek etnografiájára, hogy milyen formájú emberek azok? Milyen divat szerint járnak az asszonyaik? Hogyan szántanak és hogyan rántanak? Fel van-e ott találva a dohányzás? Szépek-e a hold-

ne, hogy Selmece törvényhatósága azt a néhány ezer forint segélyt, a mit ugyis csak a németi-selmecei vonalra felajánlott 200.000 forintból kellene előlegeznie — nem fogja hidegen megtagadni.

A K ó b u r g - h e r c e g szentantali uradalma is csak kedvező üzleti dologba menne, ha néhány ezer forint ára 35% törzsrésztvényét vásárolna. Ki van számítva, hogy 7-8% haszonnal forgathatna oly pénzt, mely milliói közt ma nem a d n a g y o b b h a s z n o t 2-3 százaléknál. Csak faszállítványainál megtakarítana évenként 1800 frtot, a mi 8% mellett 22.000 tőkének felel meg.

Ugyanigy van a káptalan bözöki uradalma, és egyéb uradalmak, melyekre a vasut létesítése nagy vagyoni jelentőséggel bir.

Első pillanatra szinte átnézhetlen az a jelentőség, melylyel az új vasut közgazdasági, ipari és közlekedési érdekek tekintetében bir községekre és egyesekre nézve, és mily jövedelmi ereket nyitna meg számunkra.

Sokan vannak, akik hitetlenül rázzák a fejüket, és a vasut léte-

asszonyok? Erősek-e a sarvasmarhák? és így tovább.

Én mindezekre a kérdésekre azt feleltem, hogy sohasem volt alkalmam a holdat közelről megvizsgálni.

— De mások látták!

— Persze hogy látták. Ha nem látták volna, nem beszélhetnének.

— Hozatok egy messzelátót, kiáltott föl lelkesen a nagybátyám, és az asztalra csapott az öklével.

— De hiszen bácsi, — szoltam megszeppenve, — maga rövidlátó.

— Az mindegy, — felelt határozott hangon, — megírom az optikusnak, hogy kétszer olyan hosszulató messzeesövet küldjön, mint amelyet rendszeren használnak.

A fantáziáját annyira megragadták a holdemberek, hogy azonnal téviratozott Calderoninak Budapestre messzelátóért.

Calderoni mindjárt keletét is küldött: egy rövidet és egy hosszút, hogy válaszson a bátyám ár és jószág szerint.

Nagybátyám természetesen a hosszút választotta, nekem pedig átengedte a rövidet.

Lassankint én is beledolgoztam magamat a holdvilágba. A csillagvizsgálói tu-

sítése folytán előállott, és a közönségre szétosztott terheket aránytalanoknak mondják.

Ennek cáfolására a sok közül egy tenyéren fekvő egyszerű példát hozunk föl. Vegyük az egyszerű gabonatermelőt. Azt a néhány fillért, a mi adóztatás címen reá esik, sokszorosan visszakapja azon, a mit olcsóbb szállítási bér címen gabonája értékesítésénél megtakarít. Segyetlen utjánál, a mit ügyes bajos dolgaiban vasuton meg tesz, takarít meg oly kiadásokat, melyeket mostani 4-5 óráig tartó utazásainál el nem kerülhet.

A hol vasut van, olcsóbb, könnyebb a közlekedés, föllendül az ipar, kereskedelem, mert a legtávolabb fekvő pont is könnyen hozzáférhetővé válik.

Várakozással nézzük vasuti érdekeltségünk buzgólkodását, és kívánunk mielőbbi sikert derekas munkájához. Mert igazán helyrehozhatatlan bűn volna, ha a hűvös részvétlenség, a rideg közöny ezt a megvalósításhoz már oly közel levő korszakos tervet egyszerűen kutba ejtené.

domány szerint azt is elmondtam, hogy holmi magaslatokról szokták a Flamari-onok az eget vizsgálni. Erre a nagybátyám azonnal kijelentette, hogy az udvaron álló két galambduc az ő véleménye szerint tökéletesen megfelel az astronomia követelményeinek.

A hölgyek szintén helyeselték a galambducot.

— Én majd névvel nézem a holdat, — szoltam ravaszul.

— Hogy is ne, — felelt az, — majd bizony a te hitvány kis messzelátódra szorulok, mikor nagyobb is van.

Igy jutottam össze egy galambducra Vilmával.

A hold kelését a naptár 10 óra 25 percre jelezte. Addig a verandán ülve beszélgettünk. Az éj tiszta volt. Az égen a csillagok pazarul ragyogtak. Azzal mulattunk, hogy a csillagokat néztük, egyik-másik meg is nagyobbodott egy négykrajcáros alakjáig, ami fölött a nagybátyám ugyancsak lelkesedett.

A legnagyobb csillagra ráfogtam, hogy Saturnus és a lá Flamari-on megmondtam, hogy az tul van minden emberi számítás határán, vagyis hogy százezer millió, billió, trillió esztendő alatt érne oda a leggyorsabb villám is.

Lapunk jelen száma hat oldal.

Vasuti gyűlés.

Az ipolysági—korponai vasut érdekeltsege e hó 7-én a megyeház kistermében érdekes gyűlést tartott *Ivánka* László elnöke alatt.

Jelenlevők: *Ivánka* László elnök, jegyző *Souogyi* Béla, tagok: *Bartakovics* Ágoston, *Bujkovszky* Mihály, *Czibulya* László, *Hoffer* Márton, *Knezevics* János, *Marek* Károly, *Nedeczky* Árpád, *Paczolay* Gyula, *Rudnay* Béla, *Szitnyay* József, *Tóth* Lajos, *Zanoletty* Károly és *Horschitz* F. vállalkozó.

Ivánka László az ülést megnyitván, kifejti, hogy a miniszter leirata szerint a 35% törzsrészvény még fődözve nincs s az állami hozzájárulás csak akkor fog megállapittatni, ha a hiányzó összeg fődözve lesz. Nézete szerint ezen hiányzó összeget a vállalkozónak kellene elvállalni, a mint hogy ajánlkozta egyes vállalkozók, kik késznek nyilatkoztak a rendelkezésre álló összeggel a vasut építését megkezdeni.

Ivánka László ezután indokolja, hogy miért lett az engedély okmány az ő nevére kiállítva, holott a kezdeményezés és a megvalósuláshoz közelvívés érdeme *Rudnay* Béla nevéhez tűződik. Ha azonban bárkinek pártállásánál fogva vagy bármi okból kifogása lenne, kéri a bizottságot, hogy az engedély okmány átíratása iránt intézkedjék.

Rudnay Béla kijelenti, hogy az érdekeltség az ő képviselőténél *Ivánka* László személyében található fel a legnagyobb garanciát, s kéri az érdekeltség nevében, hogy továbbra is karolja fel az ügyet és támogassa befolyásával; ellenben maga részéről kéri a bizottságot, hogy új állásával járó elfoglaltságánál fogva mentse fel.

Ivánka László és *Czibulya* László az érdekeltség nevében kéri *Rudnay* Bélát, hogy részesítse az érdekeltséget

Nem cáfolhatták meg.

10 óra 25 perckor, dicséretre méltó pontossággal jelent meg a csanaki kukoricás szőlén a holdnak egy narancsszelet nagyságu darabja.

A mohamedánok nem üdvözölhetik nagyobb elragadtatással, mint nagybátyám akkor estén.

Felmásztunk a létrákon és a holdnak irányoztuk a messzelátóinkat.

Nagybátyám kétségen kívül reszketett. Már előbb kijelentette, hogy amint az első holdembert meglátja, szívéből megéjenzi és üdvözlést int neki a kalapjával.

Én is reszkettem. Míg a jobb kezemmel a messzelátót tartottam, a ballal gyöngöden átőletem *Vilma* derekát.

— Mit csinál! — sugta megbotránkozva és kísérletet tett, hogy lefejtse derekáról a kezemet.

De én nem engedtem.

— Nem bánom ha haragszik is, — feleltem szintén halkán, — de vigyáznom kell, nehogy leessék. Lát? — kérdeztem aztán a esővet a szeméhez tartva, hogy a holdra tereljem a figyelmét.

— Embert még nem. — felelte, belevizsgálodva a holdvilágba.

— Hát nézzen meg engem.

— Menjen, maga nem holdember.

továbbra is befolyásos támogatásában és tanácsaiban.

Felolvasták azután *Selmecbánya* átíratát, melyet *Horschitz* F. urhoz a vasut vállalkozójához intézett a németi—selmecbányai vonalszakasz kiépítése iránt, — továbbá a vállalkozónak erre adott válaszát; mely után *Ivánka* László elnök abbéli reményének adott kifejezést, hogy miután az ipolysági—korponai vonal kiépítésével a németi—selmeci vonal megvalósulásának kilátása fokozódni, nevezett törvényhatóság nem fogja megtagadni pénzületi segélyét az ipolysági—németi vonattól sem: miért is kéri a város képviselőtében megjelent *Szitnyai* József polgármestert ez irányban való megnyilatkozásra.

Szitnyai József polgármester erre kijelenti, hogy kötelező nyilatkozatot felhatalmazás hiányában nem tehet ugyan, de biztosítja a bizottságot, hogy törvényhatósága a legnagyobb érdeklődéssel viseltetik a szóban levő vasut iránt, és azon indokból, melyet az elnök említett, valószínűleg hozzá fog járulni a segélyezéshez, a mi iránt javaslatot fog terjeszteni a közgyűlés elé.

Ezután tárgyalás alá vétetvén a még hiányzó 40000 forint fődözésének kérdése, beható vita után elhatározta a bizottság, hogy ezenhiányzó összeg fődözése céljából fel fogja kérni az érdekelteket, nevezetesen *Coburg herceg szt.-antali uradalmát, a káptalant* stb. mindazokat, kik már is jegyezték, hogy hozzájárulásukat lehetőleg pótolják.

E határozatra kijelentette *Horschitz* F. vállalkozó, hogy végső esetben, hogy a vállalat sikere néhány ezer forint miatt dugába ne düljön, hajlandó lesz ő is 10—15000 frtot a 35% törzsrészvényekből vásárolni, mely kijelentését a gyűlés tudomásul vette.

Ezzel az elnök az ülést berekesztette.

— Inkább mint akárki. Hát lehet-e kegyed mellett más lenni.

Megfogtam gyöngöden a kezét. Puha volt, forró volt. Úgy fehérlett az az én napsütötte kezemben, mint egy liliumkehely.

Ezalatt hold teljesen fölbukkant a kukoricából. Egy darabig ott ingadozott a házak tetején, mintha meg akarna állani, mint kötéláncos; azután halkán, szinte észrevétlenül fölszöszott a esillagok közé az égi magasba.

Nagybátyám némán, szorosán a esőbe mélyedt. csakhogy egy csipet holdembert lásson.

— No! — kérdezte átkiáltva hozzánk türelmetlenül.

— Én már látok egyet, — feleltem, *Vilma* szeméibe szédülő lélekkel.

— Ejnye! — szólt boszankodva a nagybátyám, — melyik részén látod?

— Felül. — feleltem, — egészen fölül, a nagy árnyék mellett.

Hallottam, amint a néni zsörtölődött, hogy hadd nézze ő is

Vilma a fejét esőválva mosolygott rám. Én egy galambszalomba dugtam a távesővet, hogy mind a két kezemnek hasznát vehessem. Átőletem őt.

A HÉTRŐL.

— **A főispán fogadónapja.** *Horváth* Béla főispán holnap szerdán rendes fogadónapját tartja.

— **A Schiller—Ivánka affér** lefolyásával foglalkozó hírünket minden irányatos ferdítés nélkül, hiven abban az alakban formáltuk, ahogy azt a párbaj lefolyása után a városban általános sajtóról-szájra adták. Most a segédek kértek fel egy nyilatkozat közlésére, mely tudósításunk nem hű részleteit igazítja helyre. Készséggel közöljük:

Nyilatkozat. Alulírottak, mint az *Ivánka* Oszkár és *Schiller* Antal urak közötti pisztoly párbaj tanúi kijelentjük, hogy a „Honti Lapok“ 50-ik számában e párbajról közzétett tudósítás téves adatokat tartalmaz, miután nem áll, hogy *Ivánka* Oszkár ur pisztolyát *Schiller* ur lövése után elejtette volna s hogy magát elkiáltotta, sőt nyugodtan helyen maradt a pisztolyt kezében ieresztve tartva s a „találva vagyok“ figyeimeztetést is egészen nyugodtan mondta. Nem áll továbbá hogy *Ivánka* István lépte ki a távolságot, mert *Paczolay* Gyula tette, s a találat sincs helyesen közölve. Ipolyság, 1896. december 9. *Bartakovics* Ágost, *Ivánka* István, *Luka* Pál, *Paczolay* Gyula. s. k.

Megemlítjük még, hogy tudósításunk ama részét, hogy a párbaj befejezése után *Schiller* kijelentette, hogy ő *Ivánka* kát a kérdéses cikkel megsérteni nem akarta, miután jelentésének azon értelmezése, a melyet neki *Ivánka* adott, tőle egészen távol állott — maga *Schiller* Antal közölte velünk.

— **Schiller-bankett.** Említettük, hogy mult kedden este *Schiller* Antal tiszteletére barátai és tisztelői nagy bankettet rendeztek. Mintegy 80-an, köztük a főispán is, jöttek össze, és

Vilma szabadkozott.

— Az istenért, hogy mer engem átölelni?

— Hogy le ne essék, édes!

A nagybácsi boszankodva kiáltott át hozzánk:

— Te is látod *Vilma*?

— Még nem!

— Mondja, hogy látja, esenkedtem ajkaimhoz szoritva a kezét.

— Egy picit már látom, — felelt a leány bátortalanul.

— Mit csinál?

— Mintha mozogna.

— Milyen?

— Férfi.

— Nagy?

— Csak kicsi.

— Bizonyosan gyerek. Merre látod?

— Ott fönt.

A nagybácsi esőndösen kiromkodva vizsgálta tovább a holdvilágot.

Ezalatt én, nehogy leessünk, még szorosabban karoltam magamhoz s megvalóítottam neki, hogy ha nem nevelt leánya volna a nagybátyámnak, azzonnal fejtőre ugranám le a galambdueról.

— Miért? kérdezte komoly esudálkozással.

— Mert akkor nem vehetném el feleségül.

emelkedett hangulatban nyujtották el az estét késő éjfélig. A pezsgőnél valószínűsítés tószat-áradat indult meg. A főispán szólt először a fáradhatlan pártfőúr Schillerre azután Ipolyság közönségére. A főispánra két ízben mondott köszöntőt Csermák Ernő dr., a főispánra Vinter Ferenc, Czibulya alispán a vármegye közönségét, és a szabadelvű pártot, Czibulya alispánt és Paczolay Gyulát Hederváry Lajos, Batizy pénzügyigazgatót Herczegh Vince, Tóth Lajos főjegyzőt Vermes József éllette stb. Sok humoros szikra pattant a közbeszó tószatokban, (köztük Hederváry Lajos mondott vagy tized) legtöbbször Schillerre, ki Halász Ferencet éllette, s ki viszont Schillerre köszöntött. Megemlítjük még, hogy Schiller párbaja alkalmából vagy száz levelet és táviratot kapott. Schillert albumunkban jövő számunk hozza.

— **A társaságból.** *Soltész* Istvánné drné városunk egy szép asszonya Szarajevóból, a hol szüleinél néhány hónapra látogatóban volt, haza érkezett.

— **Boldog mamák.** *Árek* Károlyéknál, *Tergina* Béláéknál Bélen és *Márton* Ferenc dréknál városunkban a szimbolikus gólyamadár látogatott be. Marekék és *Terginák*hoz ici-pici szép leánybát, *Mártonék*hoz hetyke kis legénykét hozott piros csőrében. A mamák egészségesek és boldogan fogadták a számos gratulációt, az apróságos világpolgárok is a világ állapotaival idáig nagyon meg vannak elégedve.

— **Kinevezés.** A belügyminiszter *Podhorszky* László az orsz. m. kir. statisztikai hivatalnál alkalmazott miniszteri segédtitkárt, a volt báthi főszolgabíró, a magyarországi község és egyéb helynevek egységes hiteles törzskönyvének létesítése céljából alakított vegyes bizottság jegyzőjévé s egyúttal

Vilma lesütötte a szemeit. A keze reszketett a kezembe. Az arc forrósága lángerevével perzselte arcomat.

— Ez mégis csak pogányság, — zsörtölődött a nagynéni, — ide felmászik az ember, aztán még csak egy percig sem enged át azt a szerszámot.

— Csitt, felelt a nagybátyám, mindjárt rájövök.

— Nincs mondani valója? — kérdeztem esengve Vilmától.

— Oh Istenem, — felelt ő zavarodottan, — alig három napja van nálunk.

— Én három nap alatt örök boldogságot, vagy örök bánatot szereztem, kegyed mondhatja meg, melyiket a kettő közül.

— Ön tréfál.

— Itt az isten ege alatt és a kegyed szivéhez oly közel, lehet-e tréfálni?

— Nézzük hamar a holdat, — szólt előrántva a messzelátót a galambdűböl.

A néni szörnyű haraggal lefelé mászott a létrán, s e közben különféle nyilatkozatokat tett arról, hogy nagybátyám önzése és irigysége minden képzeletet felülmúl s káromkodásait halgatni borzalom.

Hozzánk akart jönni, de attól tartott, hogy hármunk alatt letörik a due teteje, így hát a házba vonult vissza másnapra halasztva a holdemberok megtekintését.

szavazati joggal bíró bizottsági rendes taggá nevezte ki.

— **Megyénk központi választmánya** e hó 22-én délelőtt 10 órakor a megyei székház kis termében *Czibulya* László elnöklete alatt ülést tart, melynek tárgyát az országgyűlési képviselőválasztók 1897. évi állandó névjegyzékének hitelesítése szolgáltatja.

— **Jótekonycélu szini előadás.** Derék iparos ifjuságunk karácsony másodnapján a kórház javára előadja Szigligeti „Cigányt.” — Elismerésre méltó, hogy ifju iparosaink nem a mulatók füstös levegőjében érzik jól magukat és nem ott szórakoznak, hanem önképzésükön fáradozva, jó izlésűeknek, intelligenciájuknak és képességeiknek a nagy közönség előtt adnak kifejezést. — Közönségünk, mely örül ifju iparosaink nemes törekvésének, bizonyára nagy számmal fogja felkeresni előadásukat s a gyengébbeket buzdítani, az erőseket jutalmazni fogja tapsaival, melyre mint a próbákból előre megítélhető, teljes mértékben részolgnak. Eltekintve a nemes céltől, melyre ezen előadás jövedelme fordítva lesz, mely már magában is nemes gondolkodásra vall, maga a törekvés és valóban jónak ígérkező előadás egyaránt megérdemli a közönség teljes rokonszenvét.

— **Szerencsés operáció.** Kórházunkban a napokban *Kovács* Sebestyén Endre dr. megyénk főorvosa, az ő igazán szerencsés kezével egy rendkívül nehéz operációt végeztet, mely problematikus volta dacára szépen sikerült. Özv. *Jelennének* két hét előtt bélszűrésa támadt, és a halálos bajon csak operációval lehetett segíteni. *Kovács* főorvos *Rajner* Géza dr. jeles orvosunk segédlete mellett hasmetszést végzett. A veszedelmes műtét oly szépen sikerült, hogy özv. *Jelenné* ma alig két hét után már fönn jár és foglalkozását végzi.

— Látjátok-e még? — kiáltott rokedten a nagybácsi.

— Százat is, feleltem, csak hogy minél tovább ott tartsam a due tetején.

— Százat is, kérdezte megdöbbenve.

— Ugy van, feleltem, valami népünnepély lehet egy tágas mezőn. Férfiak asszonyok hófehér ruhában táncolnak és felkoszorozott állatokat vezetnek.

Vilma kétségbeesett arccal nézett rám.

— Mit szól a nagybácsi, — ugymond, — ha megtudja, hogy hazudtunk neki.

— Kénytelen vagyok vele, — feleltem vállat vonva, — különben legyen nyugodt, a rövidlátóságát fogja okozni.

Aztán, mint a régi csillagjósok, újra az ő szemének két szép csillagába merülve vizsgáltam jövendőmet.

A karjaim között tartottam. Arcához lassan közeledve, mint a mézittas pillangó, vittem el ajkamon az első csokot. Elvonhatta volna az arcát. De nem vonta el.

Ebben a pillanatban megindult a bácsi lefelé. Amint lelépett a létráról, két kézre kapta a hosszú messzelátót a vékonyabik végénél fogva és úgy vágta a due oszlopához, hogy meggörbült.

— **Az első hó.** Vasárnap éjjel kirepedt az ég nagy felhődunnája, és egész éjjel ontotta pehelytartalmát városunkra. Valami csendes, álmosító hangulatot keltett az emberekben a vastag hóréteg, s még egyetlen városi zajunk, a kocsirobogások neszt is elfogta. A hőmérsék azonban oly enyhe, hogy az utcák hószőnyege már is lueskos rongyokká van tépve.

— **Vasuti elgázolás** című multkori híreinkre újabbant azt a tudósítást kaptuk hogy a vizsgálat eddigi adatai nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a Nagy-Maroson elgázolt tűzörönkéntes *Hilmayer* Soma öngyilkossági szándékából került a vonat elé, a mennyiben köpenyét és oldalfegyverét a pályatesten találták meg. Az esetről azonban a homály azért nem szakadhat fel, mert öngyilkossági szándék hátrahagyott leveléből nem tűnik ki.

— **Magától szól a harmonika** Mindenféle hangszerbe, cimbalomba, citerába, sőt a zongorába is belevitte már a mechanikát a világhírű *Sternberg Ármim és testvére* esász. és kir. szabadalmazott hangszergyár; most pedig a karácsonyi piacot egy leleményes készülékkel ellátott harmonikával lepte meg, a melylyel mindenki művészileg játszhatja el kedvelt darabjait.

Krónika.

Kacérkodott velünk a tél,
Felolvadt, a mi megfagyott,
Az olvadás maga után
Nagy sarat és vizet hagyott.
De rövid éltű volt a sár
És megfagyott a pocsolya,
A mért oly rég imádkoztunk,
Itt a világod korcsolya.

S ha már semmink se nincs nekünk,
A kitűnő korcsolyatér,
A mely az Ipoly mentén van,
Sok nem lévő tárggyal felér.
S a nyáron megrozsdásodott
Halifax im előkerül,
És tulajdonosa rajta
A jég sima tükrén repül.

Fel „IKE“ jeles tagjai,
Ragadjátok meg a jelent,
(„Ipolysági korcsolyázók
Egylete“ mit „IKE“ jelent.)
S a mig ily hideg az idő,
Mig ily jó a korcsolyatér,
Ne riasszon meg bennetek
Egy kis vihar, vagy egy kis dér.

De most nem csak a jég sima,
A járdák is csuszósak már,
Az ember bukástól félve,
Lassan és óvatosan jár,
Behamuzzák, hogy ne csusszon,
Ne féljünk semmit, — a járdát,
Csak pár oly emberre várnak,
A ki kitöri a lábát.

E hideg héten érdekes
A hír, mi szájról-szájra járt,
A hőse Schiller közjegyző
Meg egy átlótt téli kabát.
Ebbe a téli kabátba
Ivánka Oszkár is benn volt,
És szerencse, hogy a golyó
A kabáton tul nem hatolt.

Egyébként csendes volt e hét. —
Bizottsági ülés volt fenn,
Főispáni elnök alatt,
A megyeház kis termében.
És gazdasági egyletünk
Gyűlése sem vert nagy port fel
Nem csoda, hisz tagja annyi
Ujjaimon számlálom el.

Más nem történt semmi, semmi,
Csendesen folynak a napok,
S ilyenkor a krónikásnak
A kinjai igen nagyok.
Nem volt gyilkosság, sem lopás,
Házasság, halál, robbanás,
Majd ha a jövő héten lesz,
Megírom én a

Krónikás.

I R O D A L O M.

A „Fővárosi Lapok“ új tulajdonosa. A legrégebb magyar lapnál a 33 éves „Fővárosi Lapok“-nál örvendős változás állott be: a lap tulajdonjogát egy részvénytársaságtól maga az eddigi felelős szerkesztő Porzsolt Kálmán vette át s a lapot maga a szerkesztőség adja ki, melynek kebelében az ország legtekintélyesebb írói vannak. A „Fővárosi Lapok“ már három irodalmi generációt nevelt föl s így már régebben irodalomtörténeti fontosságra emelkedett: két éve pedig a politikai világban is számot tesz, a mennyiben új utat tört, egy új politikai iránynak, a sovinszta magyar kulturpolitikának szerzett diadalt. Az összes politikai pártoktól független nyílt, őszinte és szókimondó organuma ez maguknak a független íróknak, kikhez a többi lapok szerkesztőségeiből is számos olyan író csatlakozik, ki szabad véleményét nem irhatja meg a saját lapjában s ezért a minden irányban független „Fővárosi Lapok“-ban nyilatkozik. Igazi naturalista ujság, melyből az unalmas, nagyképű politika ki van zárva s a legszárazabb politikai eseményt is tetszetős szépirodalmi formában dolgozzák föl. Vezércikkeket Beksics Gusztáv, Eötvös Károly, Hegedüs Sándor, Szathmáry György, Porzsolt Kálmán, Balogh Pál, Lipcsey Ádám, Kozma Andor, Ligetkúti Iván, Szokolay Kornél stb. írtak bele. Tárcarovatában Jókai Mór, Ágai Adolf (Porzó), Vértesy Arnold, Tolnay Lajos, Vadnay Károly, Jakab Ödön, Szabóné Nogáll Janka, Gyarmathy Zsigáné, Gabányi Árpád, Endrődy Sándor, Bartók Lajos, Abonyi Árpád, Dalmady Győző, Kazár Emil, Lauka Gusztáv, Makai Emil, Radó Antal, Adorján Sándor, Pósa Lajos, Szabó Endre, Szász Károly, Szabolcska Mihály, Szana Tamás, Szépfaludy Ö Ferenc, Sziklay János, Turkos László, Tömörkény István, Vértesy Gyula, Zichy Géza gróf stb. neveivel találkozunk. A lap kulturpolitikai hivatásának megfelelően tényleges kulturális munkát is végez: a „Fővárosi Lapok“ szerkesztősége az ország különböző vidékein jótékony kulturális célokra teljesen díjtalanul felolvasásokat és hangversenyeket rendez; a budapesti Nemzeti Színház számára ezer koronás pályadíjat tűzött ki társadalmi színműre s a pályázat eldöntése után az előfizetők a jutalmazott drámát díjtalanul fogják megkapni. Hasonlóképp díjtalanul kapják az előfizetők a Fővárosi Lapok Almanachját, mely díszesen illusztrált vaskötet lesz szépirodalmi dolgozatokkal. Egyet-

len lap a Fővárosi Lapok, mely hetenként időszerű illusztrációkat is közöl s ezenfelül az előfizetők kedvezményes áron kapják a legrégebb magyar divatlapot, a „Magyar Bazár“-t. Fel kell még említenünk, hogy a „Fővárosi Lapok“ az egyetlen ujság, mely most utjonnan berendezett nyomdájából francia rendszerű betűkkel, tisztán nyomva, finom fehér papíron jelenik meg, s a melynek nemcsak politikája becsületes és a tónusa tisztességes, hanem a külső megjelenése is az előkelő szalonokba való.

„Galgavölgyi csárdással“ zárja be az 1896-ik évi III-ik évfolyamát a „Zenélő Magyarország“ most megjelent 24-ik füzetében. Zsádányi Ármánd igen népszerű csárdása ezen 4 szép nótákból van összeállítva „Katonának kell lenni a legénynek“ „Már én többet a fő utcán végig menni nem merek.“ „Édes anyám a kendőm“ és „Csalfa szíve, csalfa lelke.“ Ezenkívül van még e füzetben Yvontól egy remek szép angol négyes tánc „Aurora“ Pas de quatre, és Gerdál C. „Milája“ című fellette dallamos orosz románc magyar szöveggel ének és zongorára. A jelen évfolyamnak ez az utolsó füzete, a mely az 1896. évfolyam különösen gazdag és értékes tartalmát röviden összegezve 40 magyar nótát, 10 műdalt magyar szöveggel, 3 kuplét, 4 opera részletet, 5 indulót, 4 keringőt, 8 polkát, 3 csárdást, 1 francia négyest, 25 szalondarabot, 1 négykezes darabot és 3 hegedűdarabot közölt a „Zenélő Magyarország“ az 1896-ik évben mi már magában igazolja, hogy derék munkát végzett e folyóirat, a mikor csekély 4 frtéért ily gazdag halmazát nyújtotta a legjobban megválasztott zeneműveknek, s méltán rászolgált a közönség oly nagy mérvben megnyilatkozott bizalmára. A teljes évfolyam ugy az 1894. és 1895-iki is pompás díszkötésekben kötetenkint 5 frt 40 krért hapható és a legalkalmasabb karácsonyi ajándéktárgyat képezi. Az 1897-ik IV. évfolyamra pedig előfizethetni egész évre 24 füzetre 4 frt, — félévre 12 füzetre 2 frttal a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest VI. Csengery utca 62/a, honnan mutatványszámot ingyen s bérmentve küldenek.

Karácsonyi Album. A „Magyar Hirlap“ közönsége hozzá szokott már ahhoz, hogy olyan karácsonyi ajándékot kapjon, a melynek nemesak napi érdekessége, hanem igazi belső beese is van. A „Magyar Hirlap“ karácsonyi meglepetése egy gyönyörű tükör lesz, amelyben az összes ezredéves ünnepélyek hü képét látják majd az olvasók. Az egész album a millenáris nagyszabású ünnepségek érdekességeivel lesz tele, egy a szöveg, mint az illusztrációk tekintetében. Ami a millenáris esztendőt feledhetlenné tette: mind meg lesz örökítve az albumban. Az album szövegét igazi belletristai tollal írták meg a „Magyar Hirlapnak“ leghivatottabb munkatársai; az illusztrációk pedig mind művészi kéztől valók. Ez az album valóságos történelmi ereklye lesz. A mai kor fiai kegyelettel mutogathatják sok-sok év múlva unokáiknak, akik belőle ösmérhik meg leginkább a mi ezredéves ünnepünk ragyogását. A „Magyar Hirlap“ olvasóközönségének minden várakozását felülmúlja majd ez a fényes karácso-

nyi ajándék. Aki 1 frt 20 krral előfizet a „Magyar Hirlapra“ (Budapest, Honvéd-utca) díj és bélyegmentesen kapja meg e nagy albumot.

KÖZGAZDASÁG.

— Erdélyi aranybányászat. Lapunk hirdetési rovatában közöljük a „Fortuna“ aranybánya részvény-társaság hirdetését, melyre felhívjuk itt is olvasóink figyelmét. A társaság alapítói a lehető legnagyobb óvatossággal és körültekintéssel oldották meg feladatukat, midőn megszerzték a Szent-Endre nevű bányát, mely a mellett, hogy aranyban gazdag, egyszerűs mind nagyobb mennyiségű zuzóércet is tartalmaz. E bányában három egész esztendeig folytak a feltárási munkálatok, s 60.000 frtot meghaladó kiadásokat tettek a vállalkozók, hogy a bányát teljesen feltárják és átvizsgálják. Ezen munkálatok eredménye a lehető legkedvezőbb. Remélni lehet, hogy e bánya, mely most már kellő üzemtőkével és berendezéssel is fel lesz szerelve, rövid idő alatt Európa legjövödelmezőbb aranybányái mellé fog sorakozni. Mint a lapunk mai számában közölt hirdetésből kitűnik, a részvényeknek csak a felét bocsátják aláírásra, míg a másik felét az igazgatóság és az alapítók maguknak tartják meg. A részvények névértéken, 25 koronájával bocsáttnak ki és így a kevésbbé vagyonosnak is módjában van egy jövödelmezőnek ígérkező vállalatban részt venni. Az aláírás december hó 12-ikétől 20-ikáig lesz és az aláírt összegek postautalványon is beküldhetők a hirdetésben megjelölt helyre. A további feltételek az aláírási felhívásból tudhatók meg.

Zsardinett.

VALLÁSOSSÁG.

Az anva így szól: *Gyermekem!*
Vigyázz, megcsókol Gaszton
És csókja oly nagy sérelem,
Mit nem tür lány vagy asszony!

A pap türelmet prédikál:
Ha egyik orcad járadt,
A szentírásban írva áll,
Hogy nyuítsad más orcadat!

S Ilonka bölcsen szót fogad,
Megérti mit mond papja
És Gaszton most, ha csókot ad —
Mindkét orcadját kapja!

Vermes Ernő.

A poéták statisztikája, hogy mi minden szerethet meg egy nő valakit, még nem egészen teljes. Megszerethet egy nő valakit azért is, mert nem érdemli meg.

Ha asszonnyal van dolgunk, őrizkedj a mosolyától.

Valamint hogy a bók nincs hazug, külön, azonképen ritka gorombaság az, ben egy szemernyi igazság ne volna.

Kemény lehet az erény, de kegyetler embertelen soha.

Első magyar gazdasági gépgyár részvény-társulat.

Ekegyártásra
külön szakosztály.

Gőzcséplőink
a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel és szakbavágó felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

C i m:

Első magyar gazdasági gépgyár részvény-társulat
BUDAPESTEN. 2-12.

Cimre ügyelni tessék.

Hirdetmény.

Hontmegye, Alsórakonca, határában fekvő, az esztergomi Papnövelde tulajdonát képező kataszterileg:

5 $\frac{529}{1600}$ holdnyi rét

154 $\frac{537}{1600}$ holdnyi legelő

383 $\frac{403}{1600}$ holdnyi erdő

1 $\frac{274}{1600}$ holdnyi természetlenből

álló birtok, melynek kataszteri tiszta jövedelme 241 frt 92 kr. a hozzá kötött patronátusi jogok és terhekkkel együtt eladásra bocsájtatik, venni szándékozók sziveskedjenek irásbeli ajánlataikat az „Esztergomi Főkáptalan”-hoz, mint a Papnövelde gondnokához, Esztergomba, 1897. évi január végéig beküldeni. Az ajánlatok elintézéséről az érdeklődők február 15-ig értesíteni fognak. A birtok a mint a kötetendő adásvételi szerződések a kormány által helyben hagyatnak és a megajánlott és elfogadott vételár lefizettetik, azonnal átadatik a vevő használatába. A vételárnak 10%-tólja a szerződés aláírásakor, a többi pedig a szerződések helybenhagyása és azok egy példányának a vevő részére leendő kiadása után lefizetendő. A birtokot és annak határait Alsórakonczán lakó uradalmi erdőőr, az érdeklődők kivételére megmutatandja.

Esztergom, 1896. december 4.

Az esztergomi főkáptalan és papnöveldei uradalmak igazgatósága.

H I R D E T M É N Y.

Megköszönve Ipolyság és környéke t. közönségének szives pártfogását van szerencsém jelteni, hogy tekintettel a téli időnyre s a közelgő karácsonyi ünnepekre december hó 1-től december hó 14-ig ismét Ipolyságon tartózkodom, hol is mindennemű fényképfelvételt a legszebben és izlésesen készítek el.

Mely időre a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve maradtam kiváló tisztelettel

Gutkai József fényképész
Besztercebánya és Koritnyicáról.

3

928. 1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbiróság 6041/896 számú végzése által a lévai takarékszövetkezet javára ifj. Hrnesjár János és neje és Hrnesjár Márton ellen 245 frt tőke ennek 1895 évi szeptember hó 10 napjától számítandó 6-% kamatai 3 frt 95 kr, óvás költség. $\frac{1}{2}$ % váltó díj és eddig összesen 59 frt 68 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 502 frt 50 kr-ra becsült lovak, tehenek, székér, szalma, burgonya, hordók, hambár bútor és ágyneműekből álló ingóságok, nyilvános árverés

útján eladatnak, mely árverésnek a 8067/896 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Felső-Bakán 1896. december 24-én délelőtt 10 órakor és Alsó Bakán leendő eszközzésére 1896. évi december hó 24-ik napján dél után 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak, az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §. ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Ipolyságon, 1896. december 4.

Baig Mór
kir. bir. végrehajtó.

Van szerencsém Ipolyság város és környéke n. érdemű közönségének ismételten becses tudomására adni, hogy ujonan berendezett

óra raktáram

a Főtéren Vermes József ur házában létezik.

Bátorkodom egyszersmint a n. érdemű közönséget a közelgő karácsonyi és újévi ünnepekre figyelmeztetni, mely alkalmakkori ajándékok beszerzéséhez igen csinosan berendezett óra raktáramat ajánlom, — melyben ily nemű ajándéktárgyak bámulatos olcsó áron szerezhetők be. Ajánlom továbbá china ezüst tárgyaimat, melyek csinosasága és szolid elkészítése felülhaladja a valódi ezüstöt.

Végül igen melegen ajánlom mindennemű óra, arany- és ezüstművek lelkiismeretes és jutányos áron való javítását, melyeket a legújabb rendszer szerint és két évi jótállással eszközölök.

A n. érdemű közönség becses pártfogását kéri kiváló tisztelettel

Vukalovics Antal
cronometer és műórás.

1-2

„FORTUNA“ Aranybánya-Részvény-Társaság.

PROSPEKTUS.

„Fortuna“ Aranybánya-Részvény-Társaság cég alatt az évi november hónap 19-én Tokaji Nagy Lajos kir. közjegyző közbenjöttével és hivatalos helyiségében

2,000.000 korona teljesen befizetett részvénytőkével

részvénytársaság alakult, melynek célját az erdélyre elhanyagolt aranybánya-ipar fellendítése képezi, első sorban pedig a Szent-Endre nevű aranybánya megvétele és kiaknázása.

Erdélyben kétezer esztendő óta foglalkoznak az emberek aranybányászattal s egész nagy vidék kizárólag abból él. Ennek dacára a bányászat a legkihívatóbb módon primitív. Egy bányának sincs üzemi tőkéje, egynek sincsenek gépei, a zuzómalmok pedig oly tökéletlenek, hogy a kőben levő aranyat több mint a fele veszendőbe megy.

S ez eljárás mellett is több mint **14 métermázsza** aranyat produkál **három** millió korona értékben az a kicsiben való bányászkodás, melyet apró emberek, iparosok, parasztek tartanak fenn. Csak néhány bánya van erősebb, még pedig külföldi kezeken. E külföldiek nem ismerve a viszonyokat, néhány gyengébb bányát vásároltak össze s ennek dacára is nagy jövedelmeket értek el, **20—30** százalékot osztottak föl, sőt annál többet.

Ideje, hogy a hazai tőke ezekkel a bányákkal foglalkozzék, sőt kötelessége, mely kötelességnek teljesítése nagy anyagi hasznot is biztosít.

A társaság, mely az imént megalakult, a Szent-Endre-bánya megvételére szerződést kötött, s első sorban ezt a bányát szándékozik üzembe venni. E bánya Bucsum községben fekszik. Abrudbánya város közvetlen közelében. Tőzsomszédos a Szent-Endre bányával a Concordia-bánya, mely több millió forint értékű aranyat adott. A Concordia-bánya részvényesei jobbra vidékbeli parasztemberek, üzlettőkjük nincs, mert a nyert aranyon minden héten elosztanak s gépeik sincsenek, mégis husz esztendőn keresztül évente **400—600.000** koronát osztottak egymás között tiszta haszon gyanánt.

A Szent-Endre bányában ugyanazon aranyerek jönnek elő, melyek a Concordiában, s az új társulat megfelelő üzlettőkével és a legújabb rendszerű zuzómalmokkal fogja folytatni az üzem.

Nyolc aranyér fel van már a Szent-Endre bányában tárva. mind olyanok, melyek a Concordiában is ismeretesek, s melyek emitt is aranyban gazdagok, s ugyanolyan arany mennyiséget fognak adni, mint a Concordia.

E bánya fölül **St. Ludwig Rainer** bécsi ismert szakértő és volt aranybánya-igazgató, ki azt kétszer is megvizsgálta, következő nyilatkozatot teszi.

„Az V-ik telerről jelentésemben befejezett s általam sajátkezűleg leszedett anyag **23 gr.** finom aranyat adott egy tonnára, melyből **17.4 gr.** foncsorítható arany volt **28.53** frt értékben, **5.6 gr.** pedig kötött állapotban levő arany **8.40** frt értékben. Gyakorlatban ebből **70%** azaz **25.85** frt érték lesz kinyerhető.“

Ugyancsak ő a következőket írja:

„Tőkével rendelkező és észszerűen vezetett bányavállalatok számára Erdély rendkívül hálás talaj, csak érteni kell bevégni türelemmel a kedvező pillanatot, s adandó alkalommal gyorsan cselekedni... Azon szilárd meggyőződéssel zárom jelentésemet, hogy a Szt.-Endre bánya rövid idő alatt az ország nagy és jövedelmes bányavállalatai közé méltán lesz sorolható.“

ALÁÍRÁSI

E prospektus elapján alulírott syndikátus az ez évi november 19-én **2,000.000** korona teljesen befizetett részvénytőkével meg alakult és a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéknél bejegyzett

„FORTUNA“ Aranybánya-Részv.-Társaság

40,000 db **25** korona névértékű részvényére ezennel aláírási felhívást bocsátanak ki.

A „Fortuna“ Aranybánya-Részvény-Társaság **2,000,000** koronát alaptőkével egyelőre 30 évi időtartamra alakult meg. E **2,000,000** korona részvénytőke felosztatik **80,000** darab **25** korona névértékű részvényre.

A részvényeket **25** koronájával — **12** frt **50** kr bocsátjuk a közönség rendelkezésére, hogy így a kevésbé vagyonos közönség is részt vehessen ezen nyereségteljes vállalatban.

A Szent-Endre bányából származó aranytartalmu kővek példányai a „Fortuna“ Aranybánya-Részvény-Társaság irodájában Budapest, V., Fürdő-u cza 4 sz. a hivatalos órák alatt d. e. 9—1-ig és d. u. 3—6-ig megtekinthetők.

A részvénytársaság **80,000** darab részvényéből részben az igazgatóság, részben pedig az alulírottak által képviselt syndikátus **40,000** dbot egyelőre maguknak tartanak meg.

Az aláírást a „Fortuna“ Aranybánya-Részvény-Társaság részvényeire folyó évi

december 12-től bezárólag december 20-ikáig

tartanak. Aláírási bejelentéseket és befizetéseket elfogad a „Fortuna“ Aranybánya-Részvény társaság irodája Budapest V., Fürdő utca 4.

Az aláírásnál minden egyes aláírt **25** korona — **12** frt **50** kr. névértékű részvényre **12** korona — **6** frt fizetendő le. A többi **6** frt **50** kr. egy hónappal később, vagyis 1897. január 15-

A bánya öt közép bányatárból áll s több mint **75,000** méter felülettel bír, úgy, hogy sok esztendőre elegendő zuzóanyagot bír szállítani.

A „Fortuna“ részvénytársulat **2,000,000** korona alaptőkével alakult meg, úgy, hogy elegendő üzleti tőke álljon rendelkezésre és a szükséges gépek, zuzómalmok a legjobb rendszer szerint megépíthetők legyenek. Az alakuló közgyűlésen az alulírott igazgatóság és felügyelő-bizottság választott meg.

A zuzómalmok úgy lesznek berendezve, hogy naponta **80** tonna ércet dolgozzanak fel.

E művelet mellett a társulatnak rendkívül fényes prosperálás ígérkezik. A minden kétséget kizáró fenti adatokra támaszkodva, a várandó haszon a következő számításokat mutatja:

Egy tonna érc átlag . . . . . **51** korona
értékű aranyat ad, vagyis **80** tonna érc **4136** korona — fillér értékű aranyat.

Tonnánkénti költség (az összes kiadások betudásával) **12** korona . . . . . **960** korona — fillér
Marad naponta . . . . . **3176** korona — fillér

Ez kitesz **350** munkanapon át (az üzem folytonos) kerek **1,111,600** koronát.

E számításnál azonban csak a zuzórében található arany vétetett tekintetbe; mind a mellett úgy a Szent-Endre bányában mint a tőzsomszédos Concordiában tömördek szabadarany fordul elő. Ha tehát ennek értéket a fenti összegnek csak **25%-ával** számíthatjuk, vagyis **277,900** koronával, akkor is mindezek szerint **1,381,500** koronányi évi tiszta haszon mutatkozik.

A nyereség porarany e számításban szintén nem vétetett tekintetbe. Ennek értéke is emelni fogja a fenti összeget **8—10%**-kal. Ha tehát a várandó évenkénti tiszta hasznot

1.200,000 koronára

tesszük, úgy ez szigoruan szolid alapon nyugszik, minden előre nem látottak tekintetbevétele mellett. Ezek szerint minden kétséget kizáróan a részvénytőkének **60%-nyi** jövedelmezősége tökéletesen biztosítva mutatkozik.

A „Fortuna“ Aranybánya-Részvény-Társaság az alakuló közgyűlésen elfogadott alapszabályok szerint **2,000,000** korona teljesen befizetett alaptőkével, egyelőre **30** évi időtartamra alakult meg. E **2,000,000** korona részvénytőke felosztatik **80,000** darab **25** korona névértékű részvényre.

Az osztalék felosztása, valamint a társaság nyilvános tanácskozásai minden négy hónapban történnek, és az eredmény az összes magyar, osztrák és németországi nagy lapokban fog közzététetni.

Az igazgatóság:

- Hg. Batthyány-Strattman Ödön,** elnök, **Bóer Béla,** Abrudbánya polgármestere.
Gr. Berehtold Miklós, **Gr. Festetics Geza,**
Hammood Eduard P. T., **Langerman James W. S.,**
az északamerikai Egyesült-Államok volt tőkonzulja, San-Franciskóból

A felügyelő-bizottság:

- Kálnoki Henrik,** elnök. **Hoitsy Jenő,** **Grätz János.**

FELHÍVÁS.

ikéig teljesítendő. Az aláírók jogosítva vannak azonban az egész részvényösszeget is azonnal lefizetni, mely esetben a végleges részvények is megjelenésük után azonnal kiszolgáltatnak.

Magától értetődik, hogy az alulírottak által képviselt syndikátus fentartja magának azt a jogot, hogy az aláírástokat a jegyzések mérve szerint leszállítsa. A jegyzésekre esetleg jutó részvények mennyiségét lehetőleg gyorsan fogja az aláírókkal közölni Budapest, 1896. december hóban.

A „Fortuna“ Aranybánya-Részv.-Társ syndikátusa.

1896. december

A „Fortuna“ Aranybánya-Részv.-Társaság részvényeladási syndikátusának Budapest, V. Fürdő-utca 4.

Alulírott a mellékelt prospektus és aláírási felhívás értelmében a „Fortuna“ Aranybánya-Részvénytársaság részvényeiből ezennel . . . . . drb, azaz . . . . . drb **25** korona névértékű részvényt veszek és kötelezem magam jelen aláírással egyidejűleg minden **25** korona névérték után **12** koronát, összesen . . . . . koronát a további részvényenkint **13** koronát, azaz . . . . . koronát, pedig legkésőbb 1897. január 15-ig a „Fortuna“ Aranybánya-Részvénytársaság hivatalos helyiségében (Budapest, V. Fürdő-u. 4.) készpénzben feizetni.

Aláírás: . . . . .

Cím: . . . . .

Ez a levél költőleg kitöltve és aláírva „Fortuna“ Aranybánya-Részv. társaság címre (Budapest, V. Fürdő-utca 4. sz.) beküldendő

